

[Gottschalck-Hansen.]

arbejde, ikke så meget er befolkningstallet som antallet af kirker, menighedsråd og præster, og jeg tror, denne opdeling vil være hensigtsmæssig og rigtig. Jeg vil derfor håbe, at vi i det kommende udvalg kan videreføre nogle af de tanker, som det ærede medlem hr. Hartling har givet udtryk for.

Det skulle ikke være vanskeligt at finde en kirke, der var velegnet til domkirke i det nye stift. Jeg må medgive det ærede medlem hr. Hartling, at hvis man skulle sikre Grundtvigskirken med en grundtvigsk biskop, så måtte, hvis man skulle være konsekvent, følgen blive, at vi fik en kvindelig biskop i København, hvor domkirken hedder Vor Frue kirke — hvis man da skulle lægge titulaturen på domkirken til grund. Med mit syn på kvindelige præster har jeg sådan set ikke spor derimod, men jeg tror, det er meget spinkelt at bygge på domkirkens titel som det afgørende i så henseende. Skt. Olai kirke i Helsingør ville være velegnet, Frederiksborg Slotskirke kunne vel også tages med i billedet; desværre ligger Slangerup kirke et forkert sted, for ellers var den ypperligt skikket til formålet. Men alt dette er ting, som jeg synes man kan drøfte nærmere i det udvalg, som utvivlsomt bliver nedsat.

Den opstilling over de økonomiske konsekvenser, som findes i lovforslaget, er — ja, jeg kan ikke lide at bruge ordet naiv — men meget umiddelbar og enkel. Jeg tror ikke, delingen kan gennemføres for dette beløb. Selv om jeg skal være den første til at prise sparsommelighed og er taknemlig over, at det ministerium, som jeg er tjenestemand under, viser sparsommelighed i så henseende, er jeg bange for, at man er for tilbageholdende i det foreliggende tilfælde.

Der er grund til, som det ærede medlem hr. Hartling har gjort det, at fremhæve det store og dygtige arbejde, som den nuværende indehaver af Københavns bispeembede har udført i de mange, mange år, hvor han ene har skullet varetage det episkopale ansvar for dette store område. Jeg synes, det er beundringsværdigt. Jeg har i 23 år virket som præst forskellige steder i dette stift og har aldrig nogen sinde haft en fornemmelse af, at biskoppen

ikke fuldt og helt har levet op til den ansvarsfulde gerning, som er ham betroet. Men jeg kan så inderlig godt se, at det er ikke holdbart at køre videre med én biskop for hele dette område. Derfor må jeg ud fra mine personlige erfaringer fuldt og helt tiltræde, at dette lovforslag gennemføres, forhåbentlig i noget andet skikkelse, men således at princippet i det føres ud i livet.

Jeg ser også meget gerne, at man tager et vist hensyn til Færøerne og Grønland. Det ærede medlem hr. Hartling talte om at oprette domprovstier. Det er én vej; man kunne måske også udnævne ordinationsbiskopper eller vicebiskopper. Menneskene deroppe, der jo bor langt fra moderlandet, ville utvivlsomt føle det som en tilfredsstillende og være taknemlige og glade, om de fik en sådan suverænitet, idet dog administrationen fortsat måtte ligge hos biskoppen over Københavns stift.

Jeg skal med disse ord anbefale lovforslaget. Enkeltheder og benævnelsen af stiftet og spørgsmålet om domkirken synes jeg alt sammen er bedst egnet til at drøftes i det udvalg, der kommer. Jeg kan på mit partis vegne tilsige en hurtig og særdeles velvillig behandling af dette uhyre fornuftige lovforslag.

Else Zeuthen: Jeg vil gerne allerførst som de tidligere ordførere sige, at den betænkning, der foreligger fra det af kirkeministerens nedsatte udvalg, er et udmærket stykke arbejde. Uden denne nøje belysning af alle de forhold, der må tages i betragtning ved en fornuftig løsning af denne sag, havde det være meget vanskeligt at tage stilling til spørgsmålet om, hvordan man eventuelt bedst kunne dele Københavns stift og i det hele taget komme ud over den urimelighed, at en tredjedel af landets indbyggere nu falder ind under Københavns stift.

Den foreslåede ordning, at man i første omgang udskiller Kronborg-Bispebjerg stift som et selvstændigt stift, forekommer os meget rimelig. At man eventuelt nu i et, som det bliver antydnet, hurtigt arbejdende folketingsudvalg skulle kunne komme frem til en anden løsning end den, udvalget har angivet, forekommer mig ikke særlig sandsynligt. Hele dette spørgsmål har jo været gjort til genstand for en meget grundig behandling i det pågældende udvalg, og de tal,